

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 60

30 października 2017

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2017/C 369/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2017/C 369/02	Opinia 1/17: Wniosek o opinię przedstawiony przez Królestwo Belgii w trybie art. 218 ust. 11 TFUE	2
2017/C 369/03	Sprawa C-218/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 lutego 2017 r. w sprawie T-30/16, M.I. Industries/EUIPO – Natural Instinct, wniesione w dniu 26 kwietnia 2017 r. przez Natural Instinct Ltd	2
2017/C 369/04	Sprawa C-447/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 7 czerwca 2017 r. w sprawie T-673/15, Guardian Europe/Komisja Europejska, wniesione w dniu 25 lipca 2017 r. przez Unię Europejską reprezentowaną przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej	3
2017/C 369/05	Sprawa C-479/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 7 czerwca 2017 r. w sprawie T-673/15, Guardian Europe/Komisja Europejska, wniesione w dniu 8 sierpnia 2017 r. przez Guardian Europe Sàrl	4

2017/C 369/06	Sprawa C-481/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Wielkie Tyrnowo (Bułgaria) w dniu 9 sierpnia 2017 r. – Nikolaï Janczew/Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Wielkie Tyrnowo pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite	5
2017/C 369/07	Sprawa C-495/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Prahova (Rumunia) w dniu 14 sierpnia 2017 r. – Cartrans Spedition Srl/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii	6
Sąd		
2017/C 369/08	Sprawy T-107/15 i T-347/15: Wyrok Sądu z dnia 18 września 2017 r. – Uganda Commercial Impex/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Demokratycznej Republiki Konga — Zamrożenie środków finansowych — Wykaz osób, podmiotów i organów naruszających embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga — Pozostawienie nazwy skarżącej w wykazie)	7
2017/C 369/09	Sprawa T-327/15: Wyrok Sądu z dnia 19 września 2017 r. – Grecja/Komisja (EFOGR — Sekcja Orientacji — Obniżenie pomocy finansowej — Program operacyjny — Podstawa prawna — Przepisy przejściowe — Zastosowanie korekt finansowych po odnośnym okresie programowania — Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych — Przekroczenie terminu do wydania decyzji — Prawo do obrony — Prawo do bycia wysłuchanym — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania — Ne bis in idem — Proporcjonalność)	8
2017/C 369/10	Sprawa T-393/15: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2017 r. – Università del Salento/Komisja (Klauzula arbitrażowa — Program ogólny „Prawa podstawowe i wymiar sprawiedliwości” — Program szczegółowy „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych” — Zwrot kwot wypłaconych przez Komisję w wykonaniu umowy o udzielenie dotacji — Potrącenie wierzytelności — Częściowa zmiana kwalifikacji skargi — Żądanie stwierdzenia nieistnienia wierzytelności wynikającej z umowy)	8
2017/C 369/11	Sprawa T-734/15 P: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – Komisja/FE (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Konkurs otwarty — Umieszczenie na liście rezerwy kadrowej — Decyzja organu powołującego o niezatrudnieniu laureata — Podział kompetencji między komisją konkursową a organem powołującym — Warunki dopuszczenia do konkursu — Minimalne doświadczenie zawodowe — Sposoby obliczania — Utrata szansy na zatrudnienie — Żądanie odszkodowania)	9
2017/C 369/12	Sprawa T-751/15: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2017 r. – Contact Software/Komisja (Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek oprogramowania do projektowania wspomagane komputerowo i informacji dotyczących interfejsu do tego oprogramowania — Decyzja w sprawie oddalenia skargi do Komisji — Rynek właściwy — Oczywisty błąd w ocenie — Brak interesu Unii)	9
2017/C 369/13	Sprawa T-768/15: Wyrok Sądu z dnia 19 września 2017 r. – RP Technik/EUIPO – Tecnomarmi (RP ROYAL PALLADIUM) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Graficzny unijny znak towarowy RP ROYAL PALLADIUM — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy RP — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	10
2017/C 369/14	Sprawa T-86/16: Postanowienie Sądu z dnia 18 wrzesień 2017 r. – Codorníu/EUIPO – Bodegas Altun (ANA DE ALTUN) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego ANA DE ALTUN — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy ANNA — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia]	11

2017/C 369/15	Sprawa T-103/16: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2017 r. – Aldi Einkauf/EUIPO – Weetabix (Alpenschmaus) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Alpenschmaus — Wcześniejszy słowny znak towarowy ALPEN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	11
2017/C 369/16	Sprawa T-276/16: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – Viridis Pharmaceutical/EUIPO – Hecht-Pharma (Boswelan) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy Boswelan — Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak rzeczywistego używania znaku towarowego — Brak uzasadnionych powodów nieużywania)	12
2017/C 369/17	Sprawa T-305/16: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – Lidl Stiftung/EUIPO – Primark Holdings (LOVE TO LOUNGE) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy LOVE TO LOUNGE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Badanie stanu faktycznego z urzędu — Artykuł 76 rozporządzenia nr 207/2009]	13
2017/C 369/18	Sprawa T-315/16: Wyrok Sądu z dnia 19 września 2017 r. – Tamasu Butterfly Europa/EUIPO — adp Gauselmann (Butterfly) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Butterfly — Wcześniejsze słowny unijny znak towarowy i krajowa nazwa handlowa Butterfly — Względne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 8 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	13
2017/C 369/19	Sprawa T-421/16: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – sheepworld/EUIPO (Beste Oma) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Beste Oma — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	14
2017/C 369/20	Sprawa T-422/16: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – sheepworld/EUIPO (Beste Mama) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Beste Mama — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	14
2017/C 369/21	Sprawa T-449/16: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – sheepworld/EUIPO (Bester Opa) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Bester Opa — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	15
2017/C 369/22	Sprawa T-450/16: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – sheepworld/EUIPO (Beste Freunde) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Beste Freunde — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	15
2017/C 369/23	Sprawa T-451/16: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – sheepworld/EUIPO (Bester Papa) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Bester Papa — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	16
2017/C 369/24	Sprawa T-452/16: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – sheepworld/EUIPO (Beste Freundin) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Beste Freundin — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	16

2017/C 369/25	Sprawy połączone T-504/16 i T-505/16: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2017 r. – Bodson i in./EBI (Służba publiczna — Personel EBI — Wynagrodzenie — Coroczna waloryzacja podstawowej siatki płac — Metoda obliczania — Kryzys gospodarczy i finansowy)	17
2017/C 369/26	Sprawa T-585/16: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – Skareby/ESDZ (Służba publiczna — Urzędnicy — Wolność wypowiedzi — Obowiązek lojalności — Wyrządzenie istotnej szkody interesom Unii — Odmowa zezwolenia na publikację artykułu — Wezwanie do dokonania zmian w tekście — Artykuł 17a regulaminu pracowniczego — Przedmiot skargi — Decyzja oddalająca zażalenie administracyjne)	18
2017/C 369/27	Sprawa T-116/10: Postanowienie Sądu z dnia 13 września 2017 r. – Niemcy/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — EFRR — Zmniejszenie pomocy finansowej — Program Nadrenii Północnej-Westfalii — Niedochowanie terminu na wydanie decyzji — Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych — Skarga oczywiście zasadna)	18
2017/C 369/28	Sprawa T-90/17: Postanowienie Sądu z dnia 12 września 2017 r. – Gelinova Group/EUIPO – Cloetta Italia (galatea...è naturale) (Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	19
2017/C 369/29	Sprawa T-117/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 3 lipca 2017 r. – Proximus/Rada (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne — Procedura negocjacyjna — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Brak pilnego charakteru)	19
2017/C 369/30	Sprawa T-527/17: Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2017 r. – Waisman i in./SRB	20
2017/C 369/31	Sprawa T-529/17: Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2017 r. – Blasi Gómez i in./SRB	21
2017/C 369/32	Sprawa T-530/17: Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2017 r. – López Campo i in./SRB	21
2017/C 369/33	Sprawa T-531/17: Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2017 r. – Promociones Santa Rosa/SRB	22
2017/C 369/34	Sprawa T-535/17: Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2017 r. – Asociación de Consumidores de Navarra „Irache”/SRB	22
2017/C 369/35	Sprawa T-539/17: Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria	23
2017/C 369/36	Sprawa T-540/17: Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria	24
2017/C 369/37	Sprawa T-541/17: Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria	25
2017/C 369/38	Sprawa T-542/17: Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria	26
2017/C 369/39	Sprawa T-543/17: Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria	28
2017/C 369/40	Sprawa T-544/17: Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2017 r. – Imabe Ibérica/SRB	29
2017/C 369/41	Sprawa T-522/17: Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2017 r. – Maña i in./SRB	29
2017/C 369/42	Sprawa T-560/17: Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2017 r. – Fortischem/Parlament i Rada	30

2017/C 369/43	Sprawa T-572/17: Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2017 r. – UC/Parlament	31
2017/C 369/44	Sprawa T-574/17: Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2017 r. – UD/Komisja	32
2017/C 369/45	Sprawa T-588/17: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria	32
2017/C 369/46	Sprawa T-589/17: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria	33
2017/C 369/47	Sprawa T-590/17: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria	34
2017/C 369/48	Sprawa T-591/17: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria	35
2017/C 369/49	Sprawa T-604/17: Skarga wniesiona w dniu 5 września 2017 r. – Thun/EUIPO (statuetka ryby)	35
2017/C 369/50	Sprawa T-608/17: Skarga wniesiona w dniu 6 września 2017 r. – Grupo Bimbo/EUIPO – DF World of Spices (TAKIS FUEGO)	36
2017/C 369/51	Sprawa T-612/17: Skarga wniesiona w dniu 11 września 2017 r. – Google i Alphabet/Komisja	37
2017/C 369/52	Sprawa T-624/17: Skarga wniesiona w dniu 13 września 2017 – Polska przeciwko Komisji	38
2017/C 369/53	Sprawa T-629/17: Skarga wniesiona w dniu 18 września 2017 r. – Republika Czeska/Komisja	39

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2017/C 369/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 357 z 23.10.2017

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 347 z 16.10.2017

Dz.U. C 338 z 9.10.2017

Dz.U. C 330 z 2.10.2017

Dz.U. C 318 z 25.9.2017

Dz.U. C 309 z 18.9.2017

Dz.U. C 300 z 11.9.2017

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o opinię przedstawiony przez Królestwo Belgii w trybie art. 218 ust. 11 TFUE**(Opinia 1/17)**

(2017/C 369/02)

*Język postępowania: wszystkie języki urzędowe***Strona przedstawiająca wniosek**

Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet, L. Van den Broeck oraz M. Jacobs, pełnomocnicy)

Pytanie przedstawione Trybunałowi

Czy sekcja F („Rozstrzygnięcie sporów inwestycyjnych między inwestorami a państwami”) rozdziału ósmego („Inwestycje”) Kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisanej w Brukseli w dniu 30 października 2016 r., jest zgodna z traktatami, w tym z prawami podstawowymi?

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 lutego 2017 r. w sprawie T-30/16, M. I. Industries/EUIPO – Natural Instinct, wniesione w dniu 26 kwietnia 2017 r. przez Natural Instinct Ltd

(Sprawa C-218/17 P)

(2017/C 369/03)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Wnosząca odwołanie: Natural Instinct Ltd (przedstawiciele: C. Spintig, Rechtsanwalt, S. Pietzcker, Rechtsanwalt, B. Brandreth, barrister)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, M.I. Industries, Inc.

Postanowieniem z dnia 7 września 2017 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 7 czerwca 2017 r. w sprawie T-673/15, Guardian Europe/Komisja Europejska, wniesione w dniu 25 lipca 2017 r. przez Unię Europejską reprezentowaną przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa C-447/17 P)

(2017/C 369/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Unia Europejska, reprezentowana przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Inghelram i K. Sawyer, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Guardian Europe Sàrl, Unia Europejska reprezentowana przez Komisję Europejską

Żądania wnoszących odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie pkt 1 sentencji zaskarżonego wyroku;
- oddalenie jako bezpodstawnego żądania spółki Guardian Europe, sformułowanego w pierwszej instancji, zasądzenia kwoty 936 000 EUR kosztów gwarancji bankowej tytułem naprawienia szkody jaką spółka ta miała ponieść wskutek naruszenia rozsądnego terminu na wydanie orzeczenia w sprawie T-82/08 lub wyłącznie tytułem żądania ewentualnego obniżenia wysokości tego odszkodowania do kwoty 299 251,64 EUR powiększonej o odsetki wyrównawcze naliczone z uwzględnieniem faktu, że na tę kwotę składają się sumy o różnych terminach wymagalności
- obciążenie spółki Guardian Europe kosztami postępowania;

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu strona wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy błędnej wykładni przepisów dotyczących przedawnienia, znajdujących zastosowanie do szkody ciągłej, ponieważ Sąd uznał, że roszczenie wynikające ze szkody majątkowej jaką miała ponieść spółka Guardian Europe polegającej na ponoszeniu kosztów gwarancji bankowej, zaistniałej na pięć lat przed wniesieniem skargi odszkodowawczej, nie uległo przedawnieniu.
- 2) Zarzut drugi dotyczy błędnej wykładni pojęcia związku przyczynowego, ponieważ Sąd orzekł, że naruszenie rozsądnego terminu na wydanie orzeczenia było decydującą przyczyną powstania szkody majątkowej polegającej na ponoszeniu przez spółkę Guardian Europe kosztów gwarancji bankowej, podczas gdy zgodnie z utrwalonym orzecznictwem decyzja spółki o nieuiszczeniu grzywny w toku postępowania przed sądami Unii stanowi decydująca przyczynę poniesienia tych kosztów.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia prawa w związku z ustaleniem okresu, w którym nastąpiła szkoda majątkowa jaką miała ponieść spółka Guardian Europe oraz braku uzasadnienia, ponieważ Sąd uznał, nie wskazując powodów, że okres w którym miała nastąpić szkoda majątkowa polegająca na ponoszeniu kosztów gwarancji bankowej, mógł różnić się od okresu, w którym usytuował on zaistnienie zachowania niezgodnego z prawem, które spowodowało powstanie wspomnianej szkody.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa wskutek zawyżenia wysokości odszkodowania, ponieważ Sąd zasądził na rzecz strony wnoszącej odwołanie odsetki wyrównawcze od kwoty, która w początkowym dniu ich naliczania nie była wymagalna.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 7 czerwca 2017 r. w sprawie T-673/15, Guardian Europe/Komisja Europejska, wniesione w dniu 8 sierpnia 2017 r. przez Guardian Europe Sàrl

(Sprawa C-479/17 P)

(2017/C 369/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Guardian Europe Sàrl (przedstawiciele: C. O'Daly, solicitor, adwokat F. Louis)

Druga strona postępowania: Unia Europejska, reprezentowana przez 1) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz 2) Komisję Europejską

Żądania wnoszących odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- 1) uchylenie zaskarżonego wyroku, w zakresie w jakim w pkt 3 sentencji oddalił w części roszczenie odszkodowawcze podniesione na podstawie art. 268 i art. 340 akapit drugi TFUE;
- 2) orzeczenie, że Trybunał może wydać rozstrzygnięcie w przedmiocie zasadności roszczenia odszkodowawczego podniesionego przez wnoszącą odwołanie i w konsekwencji:
 - a) nakazanie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej naprawienia szkody poniesionej przez spółkę Guardian Europe wskutek nierozstrzygnięcia przez Sąd sprawy w rozsądnym terminie, zgodnie z 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 ust. 1 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, poprzez wypłatę następujących kwot i) 1 388 000 EUR – tytułem kosztów alternatywnych lub utraconych korzyści; ii) 143 675,78 EUR – tytułem dodatkowych kosztów gwarancji, oraz iii) tytułem szkody niemajątkowej wyrażonej jako stosowny odsetek od grzywny wymierzonej spółce Guardian w spornej decyzji;
 - b) nakazanie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej naprawienia szkody poniesionej przez spółkę Guardian wskutek naruszenia przez Komisję i Trybunał zasady równego traktowania, poprzez wypłatę następujących kwot i) 7 712 000 EUR – tytułem kosztów alternatywnych lub utraconych korzyści; oraz ii) tytułem szkody niemajątkowej wyrażonej jako stosowny odsetek od grzywny wymierzonej spółce Guardian w spornej decyzji;
 - c) zasądzenia odsetek wyrównawczych od żądanych kwot naliczonych a) o dnia 27 lipca 2010 r. do dnia ogłoszenia wyroku Trybunału w przedmiocie odwołania w niniejszej sprawie oraz b) od dnia 19 listopada 2010 r. do dnia do dnia ogłoszenia wyroku Trybunału w przedmiocie odwołania w niniejszej sprawie, według stopy rocznej inflacji ustalonej przez Eurostat dla państwa członkowskiego (Luksemburg), w którym spółka Guardian Europe ma swoją siedzibę;
 - d) zasądzenia odsetek za zwłokę od kwot żądanych w lit. a) i b) naliczonych od dnia ogłoszenia wyroku Trybunału w przedmiocie odwołania w niniejszej sprawie do dnia zapłaty, według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny (EBC) do jego głównych operacji refinansowania, powiększonej o dwa punkty procentowe;
- 3) o ile zaistnieje taka potrzeba, tytułem żądania ewentualnego względem kwot dochodzonych w pkt 2 lit. a)–d), przekazanie sprawy do Sądu celem jej ponownego rozpoznania co do istoty; oraz
- 4) obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania w niniejszej instancji oraz kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) W wyroku [w sprawie T-673/15] Sąd naruszył art. 268 i art. 340 akapit drugi TFUE oraz błędnie zastosował pojęcie „przedsiębiorstwa” w prawie Unii orzekając, że spółka Guardian Europe nie utraciła żadnych korzyści wskutek naruszenia rozsądnego terminu na wydanie orzeczenia w sprawie T-82/08, Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl/Komisja;

- 2) W wyroku [w sprawie T-673/15] Sąd naruszył art. 268 i art. 340 akapit drugi TFUE oraz błędnie zastosował pojęcie „przedsiębiorstwa” w prawie Unii a także dokonał błędnych ustaleń co do istoty sprawy na podstawie przedłożonych mu dokumentów, uznając że spółka Guardian Europe poniosła jedynie 82 % szkody wynikającej z kosztów gwarancji bakowej płatnej w okresie nieuzasadnionej zwłoki jakiej dopuścił się Sąd w sprawie T-82/08, Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl/Komisja;
- 3) W wyroku [w sprawie T-673/15] Sąd naruszył art. 268 i art. 340 akapit drugi TFUE orzekając, że spółka Guardian Europe nie poniosła szkody niemajątkowej na skutek naruszenia rozsądnego terminu na wydanie orzeczenia w sprawie T-82/08, Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl/Komisja;
- 4) W wyroku [w sprawie T-673/15] Sąd naruszył art. 268 i art. 340 akapit drugi TFUE oraz błędnie zastosował pojęcie „przedsiębiorstwa” w prawie Unii orzekając, że naruszenie zasady równego traktowania w decyzji nr C(2007) 591 wersja ostateczna ⁽¹⁾ – Szkło płaskie i w wyroku Sądu w sprawie T-82/08, Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl/Komisja nie spowodowało utraconych korzyści po stronie spółki Guardian Europe;
- 5) W wyroku [w sprawie T-673/15] Sąd naruszył art. 268 i art. 340 akapit drugi TFUE oraz błędnie zastosował pojęcie „przedsiębiorstwa” w prawie Unii orzekając, że naruszenie zasady równego traktowania w decyzji nr C(2007) 591 wersja ostateczna – Szkło płaskie i w wyroku Sądu w sprawie T-82/08, Guardian Industries Corp. i Guardian Europe Sàrl/Komisja nie spowodowało powstania szkody niemajątkowej po stronie spółki Guardian Europe;
- 6) W wyroku [w sprawie T-673/15] Sąd naruszył art. 268 i art. 340 akapit drugi TFUE stwierdzając, że wyłącznie orzeczenie wydane w ostatniej instancji – a zatem nie orzeczenie Sądu – może powodować powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej wskutek naruszenia prawa Unii.

⁽¹⁾ Decyzji Komisji z dnia 28 listopada 2007 r. C(2007) 5791 wersja ostateczna dotycząca postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39165 – Szkło płaskie).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd
Wielkie Tyrnowo (Bułgaria) w dniu 9 sierpnia 2017 r. – Nikolaï Janczew/Direktor na direkcija
„Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Wielkie Tyrnowo pri Centrałno upravlenie na
Nacionałnata agencija za prichodite**

(Sprawa C-481/17)

(2017/C 369/06)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Wielkie Tyrnowo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nikolaï Janczew

Strona przeciwna: Direktor na direkcija „Obżałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Wielkie Tyrnowo pri Centrałno upravlenie na Nacionałnata agencija za prichodite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładnia pkt 16 [decyzji Komisji z dnia 11 lutego 2011 r., C (2011) 863, wersja ostateczna, wydanej w trybie art. 108 ust. 3 TFUE i stwierdzającej zgodność z art. 107 ust. 3 TFUE pomocy nr 546/2010, udzielanej przez Republikę Bułgarii inwestycjom w gospodarstwa rolne poprzez odstępianie od wymiaru podatku] – przy uwzględnieniu z jednej strony uprawnień Komisji i z drugiej strony sformułowania zasad autonomii proceduralnej i pewności prawa – pozwala na stosowanie krajowych uregulowań prawnych, zgodnie z którymi wskazany w tym punkcie termin kontroli spełnienia warunków udzielenia pomocy państwa należy uważać jedynie za instrukcyjny, a nie za ostateczny?

- 2) Mając na względzie zasadę proporcjonalności, czy jednoczesna i celowościowa wykładnia pkt 7, 8, 14 i 45 [decyzji Komisji z dnia 11 lutego 2011 r., C (2011) 863, wersja ostateczna, wydanej w trybie art. 108 ust. 3 TFUE i stwierdzającej zgodność z art. 107 ust. 3 TFUE pomocy nr 546/2010, udzielanej przez Republikę Bułgarii inwestycjom w gospodarstwa rolne poprzez odstąpienie od wymiaru podatku] prowadzi do wniosku, że zgodne z prawem otrzymanie pomocy lub skorzystanie z niej jest uzależnione jedynie od przestrzegania wyraźnie wskazanych w tej decyzji przepisów krajowych, poprzez stosowanie których wdraża się pomoc państwa, czy też dopuszczalne jest wymaganie i uwzględnienie innych warunków wywiedzionych z krajowego prawodawstwa, które są obce celom zamierzonym w ramach udzielenia tej pomocy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Prahova (Rumunia) w dniu 14 sierpnia 2017 r. – Cartrans Spedition Srl/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

(Sprawa C-495/17)

(2017/C 369/07)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Prahova

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cartrans Spedition Srl

Strona pozwana: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do celów zwolnienia z VAT w przypadku transakcji i usług transportowych związanych z wywozem towarów zgodnie z dyrektywą Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ poświadczony przez urząd celny kraju przeznaczenia karnet TIR stanowi dokument dowodowy co do wywozu przewożonych towarów, biorąc pod uwagę uregulowanie tego dokumentu tranzytu celnego, jakie Komitet Kodeksu Celnego – wydział ds. tranzytu w ramach Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej „Podatki i Unia Celna” przewidział w Podręczniku dotyczącym procedur tranzytowych TAXUD/1873/2007 w odniesieniu do procedury TIR?
- 2) Czy art. 153 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej stoi na przeszkodzie praktyce podatkowej, zgodnie z którą podatnik jest zobowiązany do wykazania wywozu przewożonych towarów wyłącznie za pomocą celnego zgłoszenia wywozowego, i zgodnie z którą odmawia się mu przyznania prawa do odliczenia VAT w odniesieniu do usług transportu wywiezionych towarów w braku takiego zgłoszenia, mimo że istnieje karnet TIR poświadczony przez urząd celny kraju przeznaczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 347, s. 1.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 18 września 2017 r. – Uganda Commercial Impex/Rada

(Sprawy T-107/15 i T-347/15) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Demokratycznej Republiki Konga — Zamrożenie środków finansowych — Wykaz osób, podmiotów i organów naruszających embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga — Pozostawienie nazwy skarżącej w wykazie)

(2017/C 369/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Uganda Commercial Impex Ltd (Kampala, Uganda) (przedstawiciele: w sprawie T-107/15, S. Zaiwalla, P. Reddy, Z. Burbeza, A. Meskarian, K. Mittal, solicitors, oraz R. Blakeley, barrister; w sprawie T-347/15, S. Zaiwalla, P. Reddy, A. Meskarian, K. Mittal oraz R. Blakeley)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: w sprawie T-107/15, początkowo B. Driessen i E. Dumitriu-Segnana, następnie B. Driessen i M. Veiga, pełnomocnicy; w sprawie T-347/15, B. Driessen, E. Dumitriu-Segnana i M. Veiga)

Przedmiot

W sprawie T-107/15, oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Rady 2014/862/WPZiB z dnia 1 grudnia 2014 r. dotyczącej wykonania decyzji 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2014, L 346, s. 36) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1275/2014 z dnia 1 grudnia 2014 r. wykonującego art. 9 ust. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2014, L 346, s. 3); a także, w razie konieczności, stwierdzenia, że art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2005, L 193, s. 1) nie znajduje zastosowania do skarżącej; w sprawie T-347/15, oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/620 z dnia 20 kwietnia 2015 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2015, L 102, s. 43) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/614 z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 (Dz.U. 2015, L 102, s. 10), a także, w razie konieczności, stwierdzenia, że art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 1183/2005 nie znajduje zastosowania do skarżącej.

Sentencja

- 1) Sprawy T-107/15 i T-347/15 zostają połączone do celów wydania wyroku.
- 2) Skargi zostają oddalone.
- 3) Uganda Commercial Impex Ltd pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 26.5.2015.

Wyrok Sądu z dnia 19 września 2017 r. – Grecja/Komisja(Sprawa T-327/15) ⁽¹⁾

(EFOGR — Sekcja Orientacji — Obniżenie pomocy finansowej — Program operacyjny — Podstawa prawna — Przepisy przejściowe — Zastosowanie korekt finansowych po odnośnym okresie programowania — Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych — Przekroczenie terminu do wydania decyzji — Prawo do obrony — Prawo do bycia wysłuchanym — Pewność prawa — Uzasadnione oczekiwania — Ne bis in idem — Proporcjonalność)

(2017/C 369/09)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, O. Tsirkinidou i A. Vasilopoulou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Aquilina i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2015) 1936 final z dnia 25 marca 2015 r. w sprawie zastosowania korekt finansowych do pomocy z EFOGR, Sekcja Orientacji, przyznanej na rzecz programu operacyjnego CCI 2000GR061PO021 (Grecja – Cel 1 – Rekonstrukcja terenów wiejskich).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2015.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2017 r. – Università del Salento/Komisja(Sprawa T-393/15) ⁽¹⁾

(Klauzula arbitrażowa — Program ogólny „Prawa podstawowe i wymiar sprawiedliwości” — Program szczegółowy „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych” — Zwrot kwot wypłaconych przez Komisję w wykonaniu umowy o udzielenie dotacji — Potrącenie wierzytelności — Częściowa zmiana kwalifikacji skargi — Żądanie stwierdzenia nieistnienia wierzytelności wynikającej z umowy)

(2017/C 369/10)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Università del Salento (Lecce, Włochy) (przedstawiciel: F. Vetrò, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo L. Di Paolo, F. Moro, L. Cappelletti i O. Verheecke, następnie L. Di Paolo, F. Moro i O. Verheecke, pełnomocnicy)

Przedmiot

W pierwszej kolejności, żądanie oparte na art. 263 TFUE i mające na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji D/C4 – B.2 – 005817 z dnia 4 maja 2015 r., na mocy której dokonano potrącenia wierzytelności skarżącej dotyczącej wykonania umowy w ramach pierwszego projektu, Entice (Explaining the Nature of Technological Innovation in Chinese Enterprises), z długiem skarżącej dotyczącym wykonania umowy w ramach drugiego projektu, zatytułowanego „Judicial Training and Research on EU crimes against environment and maritime pollution”, po drugie, stwierdzenie nieważności każdego innego aktu poprzedniego, następnego lub, w każdym razie, powiązanego z tą decyzją, a po trzecie, zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej kwot, które są jej należne w związku z wykonaniem projektu Entice, a w drugiej kolejności, żądanie oparte na art. 272 TFUE i mające na celu stwierdzenia nieistnienia wierzytelności dochodzonej przez Komisję z tytułu wykonania drugiego projektu.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Università del Salento pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – Komisja/FE

(Sprawa T-734/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Konkurs otwarty — Umieszczenie na liście rezerwy kadrowej — Decyzja organu powołującego o niezatrudnieniu laureata — Podział kompetencji między komisją konkursową a organem powołującym — Warunki dopuszczenia do konkursu — Minimalne doświadczenie zawodowe — Sposoby obliczania — Utrata szansy na zatrudnienie — Żądanie odszkodowania)

(2017/C 369/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Simonetti i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Strona pozwana: FE (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 6 października 2015 r., FE/Komisja (F-119/14, EU:F:2015:116).

Sentencja

- 1) Punkty 1, 2 i 4 sentencji wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 6 października 2015 r., FE/Komisja (F-119/14) zostają uchylone.
- 2) Skarga wniesiona przez FE do Sądu do spraw Służby Publicznej w sprawie F-119/14 zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty postępowania w przedmiocie odwołania.
- 4) FE zostaje obciążona kosztami postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej, w tym kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 22.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2017 r. – Contact Software/Komisja

(Sprawa T-751/15) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek oprogramowania do projektowania wspomagane komputerowo i informacji dotyczących interfejsu do tego oprogramowania — Decyzja w sprawie oddalenia skargi do Komisji — Rynek właściwy — Oczywisty błąd w ocenie — Brak interesu Unii)

(2017/C 369/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Contact Software GmbH (Brema, Niemcy) (przedstawiciele: J.-M. Schultze, S. Pautke i C. Ehlenz, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Vollrath, I. Zaloguein i L. Wildpanner, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Dassault systèmes (Vélizy-Villacoublay, Francja) (przedstawiciele: R. Snelders, avocat, i J. Messent, barrister)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie częściowego stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2015) 7006 final z dnia 9 października 2015 r. oddalającej wniesioną przez skarżącą skargę do Komisji dotyczącą naruszeń art. 102 TFUE rzekomo popełnionych przez Dassault systèmes i Parametric Technology Corp. na pewnych rynkach oprogramowania do projektowania wspomaganego komputerowo i na pewnych rynkach informacji dotyczących interfejsu do tego oprogramowania (sprawa COMP/39846 – Contact/Dassault & Parametric).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Contact Software GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Dassault systèmes pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 22.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 19 września 2017 r. – RP Technik/EUIPO – Tecnomarmi (RP ROYAL PALLADIUM)

(Sprawa T-768/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Graficzny unijny znak towarowy RP ROYAL PALLADIUM — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy RP — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 369/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RP Technik GmbH Profilsysteme (Bönen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P.J. Henrichs)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Tecnomarmi Snc Di Gatto Omar & C. (Treviso, Włochy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 października 2015 r. (sprawa R 2061/2014-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między RP Technik a Tecnomarmi.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) RP Technik GmbH Profilsysteme zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 29.2.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 18 września 2017 r. – Codorníu/EUIPO – Bodegas Altun (ANA DE ALTUN)

(Sprawa T-86/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego ANA DE ALTUN — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy ANNA — Względne podstawy odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia]

(2017/C 369/14)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Codorníu SA (Esplugues de Llobregat, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Ceballos Rodríguez i J. Güell Serra)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: E. Zaera Cuadrado, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Bodegas Altun, SL (Baños de Ebro, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Escribano Uzcudun)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 grudnia 2015 r. (sprawa R 199/2015-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Codorníu a Bodegas Altun.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 9 grudnia 2015 r. (sprawa R 199/2015-2).
- 2) EUIPO i Bodegas Altun, SL pokrywają własne koszty oraz każde z nich po połowie kosztów poniesionych przez Codorníu SA.

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 18.4.2016.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2017 r. – Aldi Einkauf/EUIPO – Weetabix (Alpenschmaus)

(Sprawa T-103/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Alpenschmaus — Wcześniejszy słowny znak towarowy ALPEN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 369/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen i N. Bertram)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: początkowo E. Strittmatter i A. Folliard-Monguiral, następnie A. Schifko, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Weetabix Ltd (Kettering, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci M. Finger i T. Farkas)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 stycznia 2016 r. (sprawa R 2725/2014-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Weetabix a Aldi Einkauf.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG zostaje obciążona kosztami niniejszego postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z 2.5.2016.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – Viridis Pharmaceutical/EUIPO – Hecht-Pharma (Boswelan)

(Sprawa T-276/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy Boswelan — Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak rzeczywistego używania znaku towarowego — Brak uzasadnionych powodów nieużywania]

(2017/C 369/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Viridis Pharmaceutical Ltd. (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci C. Spintig, S. Pietzcker i M. Prasse)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Hecht-Pharma GmbH (Hollnseth, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Sachs i J. Sachs)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 lutego 2016 r. (sprawa R 2837/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie wygaśnięcia prawa do znaku między Hecht-Pharma a Viridis Pharmaceutical.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Viridis Pharmaceutical Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 11.7.2016 r.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – Lidl Stiftung/EUIPO – Primark Holdings (LOVE TO LOUNGE)

(Sprawa T-305/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy LOVE TO LOUNGE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Badanie stanu faktycznego z urzędu — Artykuł 76 rozporządzenia nr 207/2009]

(2017/C 369/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Kefferpütz i A. Berger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Bonne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Primark Holdings (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: B. Brandreth, barrister, i G. Hussey, solicitor)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 marca 2016 r. (sprawa R 489/2015-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Lidl Stiftung a Primark Holdings.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Lidl Stiftung & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 8.8.2016.

Wyrok Sądu z dnia 19 września 2017 r. – Tamasu Butterfly Europa/EUIPO — adp Gauselmann (Butterfly)

(Sprawa T-315/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Butterfly — Wcześniejsze słowny unijny znak towarowy i krajowa nazwa handlowa Butterfly — Względne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 8 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 369/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Tamasu Butterfly Europa GmbH (Moers, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Röhl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: R. Pethke i D. Hanf, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat P. Koch Moreno)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 marca 2016 r. (sprawa R 221/2015-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Tamasu Butterfly Europa a adp Gauselmann.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Tamasu Butterfly Europa GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 8.8.2016.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – sheepworld/EUIPO (Beste Oma)

(Sprawa T-421/16) ⁽¹⁾

**[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Beste Oma —
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1
lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2017/C 369/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: sheepworld AG (Ursensollen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. von Rüden)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 maja 2016 r. (sprawa R 91/2016-4) dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego Beste Oma jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sheepworld AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – sheepworld/EUIPO (Beste Mama)

(Sprawa T-422/16) ⁽¹⁾

**[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Beste Mama —
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1
lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2017/C 369/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: sheepworld AG (Ursensollen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. von Rüden)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 maja 2016 r. (sprawa R 95/2016-4) dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego Beste Mama jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sheepworld AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – sheepworld/EUIPO (Bester Opa)

(Sprawa T-449/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Bester Opa —
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1
lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 369/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: sheepworld AG (Ursensollen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. von Rüden)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 maja 2016 r. (sprawa R 92/2016-4) dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego Bester Opa jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sheepworld AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C @@ z @@

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – sheepworld/EUIPO (Beste Freunde)

(Sprawa T-450/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Beste Freunde —
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1
lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 369/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: sheepworld AG (Ursensollen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. von Rüden)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 maja 2016 r. (sprawa R 93/2016-4) dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego Beste Freunde jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sheepworld AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 3.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – sheepworld/EUIPO (Bester Papa)

(Sprawa T-451/16) ⁽¹⁾

**[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Bester Papa —
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1
lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2017/C 369/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: sheepworld AG (Ursensollen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. von Rüden)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 maja 2016 r. (sprawa R 94/2016-4) dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego Bester Papa jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sheepworld AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 3.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – sheepworld/EUIPO (Beste Freundin)

(Sprawa T-452/16) ⁽¹⁾

**[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Beste Freundin —
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1
lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2017/C 369/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: sheepworld AG (Ursensollen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. von Rüden)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 maja 2016 r. (sprawa R 96/2016-4) dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego Beste Freundin jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sheepworld AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 3.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2017 r. – Bodson i in./EBI

(Sprawy połączone T-504/16 i T-505/16) ⁽¹⁾

**(Służba publiczna — Personel EBI — Wynagrodzenie — Coroczna waloryzacja podstawowej siatki płac —
Metoda obliczania — Kryzys gospodarczy i finansowy)**

(2017/C 369/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-Pierre Bodson (Luksemburg, Luksemburg) i 485 innych skarżących, których nazwiska wymieniono w załączniku do wyroku (sprawa T-504/16); oraz Esther Badiola (Luksemburg) i 15 innych skarżących, których nazwiska wymieniono w załączniku do wyroku (sprawa T-505/16) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) (przedstawiciele: początkowo T. Gilliams i G. Nuvoli, następnie G. Faedo i T. Gilliams, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferrę)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji zawartych w rozliczeniach wynagrodzenia za luty 2013 r. oraz za kolejne miesiące, w których zastosowano względem skarżących decyzję Rady Dyrektorów EBI z dnia 18 grudnia 2012 r. oraz decyzję komitetu zarządzającego EBI z dnia 29 stycznia 2013 r., a także artykuł opublikowany w dniu 5 lutego 2013 r. i zawiadomienie z dnia 15 lutego 2013 r. informujące pracowników o wydaniu tych dwóch decyzji, a po drugie, o zasądzenie od EBI na rzecz skarżących kwoty odpowiadającej różnicy między kwotą wynagrodzenia wypłaconego na podstawie wyżej wspomnianych decyzji a wynagrodzeniem należnym na podstawie systemu wynikającego z decyzji Rady Dyrektorów EBI z dnia 22 września 2009 r. oraz odszkodowania z tytułu naprawienia szkody, jaką skarżący mieli ponieść w wyniku utraty siły nabywczej i niepewności związanej ze zmianą wynagrodzenia.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), w których zastosowano decyzję Rady Dyrektorów EBI z dnia 18 grudnia 2012 r. i decyzję Komitetu Zarządzającego EBI z dnia 29 stycznia 2013 r., a które zostały zawarte w rozliczeniach wynagrodzenia Jeana-Pierre'a Bodsona i innych członków personelu EBI, których nazwiska wymieniono w załączniku w sprawie T-504/16, oraz Esther Badioli i innych członków personelu EBI, których nazwiska wymieniono w załączniku w sprawie T-505/16, za luty 2013 r. i kolejne miesiące.
- 2) W pozostałym zakresie skargi zostają oddalone.
- 3) EBI zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013 r. (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygn. F-41/13 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016 r.).

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2017 r. – Skareby/ESDZ(Sprawa T-585/16) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Wolność wypowiedzi — Obowiązek lojalności — Wyrządzenie istotnej szkody interesom Unii — Odmowa zezwolenia na publikację artykułu — Wezwanie do dokonania zmian w tekście — Artykuł 17a regulaminu pracowniczego — Przedmiot skargi — Decyzja oddalająca zażalenie administracyjne)

(2017/C 369/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Carina Skareby (Louvain, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) (przedstawiciele: S. Marquardt, pełnomocnik, wspierany przez adwokatów M. Troncosę Ferrerę, F.M. Hislaira oraz S. Moyę Izquierdę)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 270 TFUE, stwierdzenia nieważności, po pierwsze, przyjętej przez ESDZ decyzji z dnia 5 czerwca 2015 r., w której odmówiono publikacji artykułu i wezwano do zmiany dwóch ustępów proponowanego tekstu, oraz po drugie, „w niezbędnym zakresie” decyzji ESDZ z dnia 18 grudnia 2015 r. oddalającej zażalenie na pierwotną decyzję

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Carina Skareby zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016 r. (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygn. F-15/16 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016 r.).

Postanowienie Sądu z dnia 13 września 2017 r. – Niemcy/Komisja(Sprawa T-116/10) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — EFRR — Zmniejszenie pomocy finansowej — Program Nadrenii Północnej-Westfalii — Niedochowanie terminu na wydanie decyzji — Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych — Skarga oczywiście zasadna)

(2017/C 369/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: początkowo J. Möller, następnie J. Möller i T. Henze, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata U. Karpensteina)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B.R. Killmann, B. Conte i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesiona na podstawie art. 263 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 10675 z dnia 23 grudnia 2009 r. dotyczącej zmniejszenia pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyznanej na rzecz programu Nadrenii Północnej-Westfalii objętego celem nr 2 (1997–1999) w Republice Federalnej Niemiec na podstawie decyzji Komisji C(97) 1120 z dnia 7 maja 1997 r.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2009) 10675 z dnia 23 grudnia 2009 r. dotyczącej zmniejszenia pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyznanej na rzecz programu Nadrenii Północnej-Westfalii objętego celem nr 2 (1997–1999) w Republice Federalnej Niemiec na podstawie decyzji Komisji C(97) 1120 z dnia 7 maja 1997 r.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

**Postanowienie Sądu z dnia 12 września 2017 r. – Gelinova Group/EUIPO – Cloetta Italia (galatea...
è naturale)**

(Sprawa T-90/17) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie sprzeciwu —
Umorzenie postępowania)

(2017/C 369/28)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Gelinova Group Srl (Tezze di Vazzola, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Tornato i D. Hazan)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Cloetta Italia Srl (Cremona, Włochy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 grudnia 2016 r. (sprawa R 207/2016-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Cloetta Italia Srl a Gelinova Group Srl, dawniej Milk & Fruit Srl.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Gelinova Group Srl pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C @@@ z @@

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 3 lipca 2017 r. – Proximus/Rada

(Sprawa T-117/17 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne — Procedura
negocjacyjna — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Brak pilnego charakteru)

(2017/C 369/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Proximus SA/NV (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat B. Schutyser)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Jaume i S. Cholakova, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów P. de Bandta, P. Teerlincka i M. Gherghinaru)

Przedmiot

Wniosek złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE, zmierzający do zarządzania środków tymczasowych dotyczących, po pierwsze, zawieszenia wykonania decyzji Rady o zawarciu umowy ramowej o wykonanie zamówienia z innym oferentem, a po drugie, zawieszenia wykonania umowy ramowej zawartej przez Radę z wybranym wykonawcą.

Sentencja

- 1) *Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2017 r. – Waisman i in./SRB

(Sprawa T-527/17)

(2017/C 369/30)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Alejandro Claudio Waisman (Buenos Aires, Argentyna) i 158 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci J. De Castro Martín, M. Azpitarte Sánchez i J. Ruiz de Villa Jubany)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w sprawie Banco Popular Español (SRB/EES/2017/08);
- Zasądzenie od SRB na rzecz skarżących, na podstawie art. 340 akapit drugi TFUE i 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zapłaty z ustanowionego zgodnie z art. 67 rozporządzenia 806/2014 jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odszkodowania za szkody wyrządzone skarżącym bezpośrednio w następstwie wydania zaskarżonej decyzji w sprawie Banco Popular Español, kwota którego to odszkodowania odpowiada wartości rynkowej instrumentów kapitałowych instytucji bankowej w dniu poprzedzającym (6 czerwca 2017 r.) wykonanie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; tytułem ewentualnym, na wypadek gdyby Sąd nie uwzględnił powyższego żądania odszkodowawczego, żądanie zasądzenia od SRB zapłaty na rzecz skarżących odszkodowania w wysokości różnicy, która zostanie określona w ramach przewidzianej w art. 20 ust. 16 rozporządzenia 806/2014 wyceny przez niezależną osobę, między kwotą otrzymaną przez wspomnianych skarżących, jako płatność z tytułu swoich roszczeń w wyniku zastosowania wspomnianej decyzji, a kwotą, która otrzymaliby w ramach standardowego postępowania upadłościowego.
- Obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2017 r. – Blasi Gómez i in./SRB**(Sprawa T-529/17)**

(2017/C 369/31)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Carlos Blasi Gómez (Tarragona, Hiszpania), María Dolores Cruells Torelló (Sabadell, Hiszpania), Asociación Independiente de Afectados por el Popular (AIAP) (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat D. Pineda Cuadrado)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r.;
- tytułem ewentualnym, na wypadek nieuwzględnienia powyższego żądania, stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonego aktu w części dotyczącej przeprowadzonej wyceny instytucji i dokonanie przez Sąd słusznej, rzeczywistej i rzetelnej wyceny Banco Popular Español lub nakazanie dokonania takiej wyceny wiążącej się z wypłaceniem wszystkim akcjonariuszom i wierzycielom tej instytucji odszkodowania zgodnego z nową wyceną;
- dalszym tytułem ewentualnym, na wypadek nieuwzględnienia żadnego z powyższych żądań, stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonego aktu w części dotyczącej przeprowadzonej wyceny instytucji i dokonanie przez Sąd słusznej, rzeczywistej i rzetelnej wyceny Banco Popular Español lub nakazanie dokonania takiej wyceny wiążącej się z wypłaceniem skarżącym, jako akcjonariuszom i wierzycielom tej instytucji, odszkodowania zgodnego z nową wyceną;
- wyraźne obciążenie kosztami postępowania Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2017 r. – López Campo i in./SRB**(Sprawa T-530/17)**

(2017/C 369/32)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Mario López Campo (Pontevedra, Hiszpania) i 8 innych skarżących (przedstawiciel: adwokat F. Cabadas García)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji Banco Popular Español S. A. od dnia 7 czerwca 2017 r. oraz zasądzenie od Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji na rzecz skarżących odszkodowania w kwocie wskazanej w skardze;

- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji Banco Popular Español S.A. od dnia 7 czerwca 2017 r. oraz zasądzenie od Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji na rzecz skarżących odszkodowania w kwocie wynikającej z pomnożenia liczby znajdujących się w posiadaniu skarżących akcji przez ostatnią cenę giełdową z okresu poprzedzającego decyzję SRB/EES/2017/08.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji Banco Popular Español S.A.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2017 r. – Promociones Santa Rosa/SRB

(Sprawa T-531/17)

(2017/C 369/33)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Promociones Santa Rosa S.L. (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat L. Carrión Matamoros)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca (wersja jawna), którą przyjęto program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A. ze względu na naruszenie art. 7, art. 18 ust 1 i art. 20 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz ze względu na sztuczną zmianę bezpośrednich przyczyn leżących u podstaw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2017 r. – Asociación de Consumidores de Navarra „Irache”/SRB

(Sprawa T-535/17)

(2017/C 369/34)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Asociación de Consumidores de Navarra „Irache” (Pampeluna, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Sanjurjo San Martín)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, uznanie dokonanych transakcji za bezskuteczne i przywrócenie własności Banco Popular Español SA akcjonariuszom i posiadaczom obligacji, których dotyczy decyzja, do sytuacji przed interwencją;
- w przypadku gdyby powyższe nie było możliwe, uznanie w każdym wypadku zamiany obligacji na akcje za bezskuteczną i utrzymanie posiadaczy obligacji w sytuacji, w jakiej znajdowali się oni w dniu 6 czerwca 2017 r. i zasądzenie na rzecz właścicieli akcji zapłaty odszkodowania odpowiadającego rzeczywistej wartości banku, a zatem akcji, w dniu 30 czerwca 2016 r.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria

(Sprawa T-539/17)

(2017/C 369/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: P. Chamberlain, T. Gilliams, J. Shirran i F. de Borja Oxangoiti Briones, pełnomocnicy, adwokat D. Arts oraz T. Cusworth, solicitor)

Strona pozwana: Syryjska Republika Arabska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty wszelkich kwot należnych UE na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 i 8.02 *Al Thawra Loan Agreement* z tytułu wstąpienia UE w prawa wierzyciela, w tym:
 - 404 792,06 EUR, 954 331,07 GBP, 29 130 433,00 JPY i 1 498 184,58 USD – kwoty należnej UE na dzień 9 sierpnia 2017 r., na którą składa się kwota główna oraz odsetki i umowne odsetki za zwłokę (naliczone od dnia wymagalności do dnia 9 sierpnia 2017 r.);
 - dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według rocznej stopy procentowej określonej w art. 3.02 do dnia zapłaty;
 - należnych podatków, ceł, kosztów i honorariów, naliczonych od dnia wymagalności do dnia zapłaty, w tym kosztów niniejszego postępowania;
- tytułem żądania ewentualnego, i w przypadku gdyby Sąd uznał, że UE nie wstąpiła w prawa EBI jako wierzyciela, nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty wszelkich kwot należnych EBI na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 i 8.02 *Al Thawra Loan Agreement*, w tym:
 - 404 792,06 EUR, 954 331,07 GBP, 29 130 433,00 JPY oraz 1 498 184,58 USD – kwoty należnej EBI na dzień 9 sierpnia 2017 r., na którą składają się kwota główna oraz odsetki i umowne odsetki za zwłokę (naliczone od dnia wymagalności do dnia 9 sierpnia 2017 r.);

- dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według rocznej stopy procentowej określonej w art. 3.02 do dnia zapłaty;
- należnych podatków, ceł, kosztów i honorariów, naliczonych od dnia wymagalności do dnia zapłaty, w tym kosztów niniejszego postępowania.
- w każdym wypadku, nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty kwoty należnej UE lub EBI w zależności od okoliczności rat, które będą wymagalne po dniu wniesienia skargi w niniejszej sprawie i których Syryjska Republika Arabska nie uiszczała, w tym:
 - kwoty głównej i odsetek od każdej z rat;
 - umownych odsetek za zwłokę naliczonych według rocznej stopy odsetek określonej w art. 3.02 od dnia wymagalności każdej raty do dnia zapłaty przez Syryjską Republikę Arabską;
- obciążenie Syryjskiej Republiki Arabskiej kosztami niniejszego postępowania w całości, na podstawie art. 134 ust. 1 regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje jeden zarzut.

Zgodnie z pierwszym i wyłącznym zarzutem, Syryjska Republika Arabska nie wypełniła ciężących na niej zobowiązań umownych wynikających z art. 3.01 oraz 4.01 Al Thawra Loan Agreement do zapłaty rat wynikających z Al Thawra Loan Agreement w dniu ich wymagalności oraz wynikających z art. 3.02 Al Thawra Loan Agreement do zapłaty odsetek za zwłokę w spłacie każdej z wymagalnych a nieuregulowanych rat, naliczonych według rocznej stopy odsetek określonej w tymże art. 3.02. Wobec powyższego na Syryjskiej Republice Arabskiej ciąży zobowiązanie umowne do zapłaty wszystkich wymagalnych kwot na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 oraz 8.02 Al Thawra Loan Agreement.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria

(Sprawa T-540/17)

(2017/C 369/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: P. Chamberlain, T. Gilliams, J. Shirran i F. de Borja Oxangoiti Briones, pełnomocnicy, adwokat D. Arts oraz T. Cusworth, solicitor)

Strona pozwana: Syryjska Republika Arabska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty wszelkich kwot należnych UE na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 i 8.02 Electricity Distribution Loan Agreement z tytułu wstąpienia UE w prawa wierzyciela, w tym:
 - 52 657 141,77 EUR – kwoty należnej UE na dzień 9 sierpnia 2017 r., na którą składa się kwota główna oraz odsetki i umowne odsetki za zwłokę (naliczone od dnia wymagalności do dnia 9 sierpnia 2017 r.);
 - dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych (za każdy okres brany pod uwagę) według rocznej stopy odsetek równej wyższej stopie odsetek: i) międzybankowej stopie odsetek plus 2 % (200 punktów bazowych) albo ii) stopie odsetek znajdującej zastosowanie na podstawie art. 3.01 plus 0,25 % (25 punktów bazowych) do dnia zapłaty;
- należnych podatków, ceł, kosztów i honorariów, naliczonych od dnia wymagalności do dnia zapłaty, w tym kosztów niniejszego postępowania;

- tytułem żądania ewentualnego w stosunku do i), oraz w przypadku gdyby Sąd uznał, że UE nie wstąpiła w prawa EBI jako wierzyciela, nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty wszelkich kwot należnych EBI na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 i 8.02 Electricity Distribution Loan Agreement, w tym:
 - 52 657 141,77 EUR, – kwoty należnej EBI na dzień 9 sierpnia 2017 r., na którą składa się kwota główna oraz odsetki i umowne odsetki za zwłokę (naliczone od dnia wymagalności do dnia 9 sierpnia 2017 r.);
 - dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych (za każdy okres brany pod uwagę) według rocznej stopy odsetek równej wyższej stopie odsetek: i) międzybankowej stopie odsetek plus 2 % (200 punktów bazowych) albo ii) stopie odsetek znajdującej zastosowanie na podstawie art. 3.01 plus 0,25 % (25 punktów bazowych) do dnia zapłaty;
 - należnych podatków, ceł, kosztów i honorariów, naliczonych od dnia wymagalności do dnia zapłaty, w tym kosztów niniejszego postępowania;
- w każdym wypadku, nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty kwoty należnej UE lub EBI w zależności od okoliczności rat, które będą wymagalne po dniu wniesienia skargi w niniejszej sprawie i których Syryjska Republika Arabska nie uiściła, w tym:
 - kwoty głównej i odsetek od każdej z rat;
 - umownych odsetek za zwłokę, naliczonych (za każdy okres brany pod uwagę) według rocznej stopy odsetek równej wyższej stopie odsetek: i) międzybankowej stopie odsetek plus 2 % (200 punktów bazowych) albo ii) stopie odsetek znajdującej zastosowanie na podstawie art. 3.01 plus 0,25 % (25 punktów bazowych) do dnia zapłaty przez Syryjską Republikę Arabską;
- obciążenie Syryjskiej Republiki Arabskiej kosztami niniejszego postępowania w całości, na podstawie art. 134 ust. 1 regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje jeden zarzut.

Zgodnie z pierwszym i wyłącznym zarzutem, Syryjska Republika Arabska nie wypełniła ciężących na niej zobowiązań umownych wynikających z art. 3.01 oraz 4.01 Electricity Distribution Loan Agreement do zapłaty rat wynikających z Electricity Distribution Loan Agreement w dniu ich wymagalności oraz wynikających z art. 3.02 Electricity Distribution Loan Agreement do zapłaty odsetek za zwłokę w spłacie każdej z wymagalnych a nieuregulowanych rat, naliczonych według rocznej stopy odsetek określonej w tymże art. 3.02. Wobec powyższego na Syryjskiej Republice Arabskiej ciąży zobowiązanie umowne do zapłaty wszystkich wymagalnych kwot na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 oraz 8.02 Electricity Distribution Loan Agreement.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria

(Sprawa T-541/17)

(2017/C 369/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: P. Chamberlain, T. Gilliams, J. Shirran i F. de Borja Oxangoiti Briones, pełnomocnicy, adwokat D. Arts oraz T. Cusworth, solicitor)

Strona pozwana: Syryjska Republika Arabska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty wszelkich kwot należnych UE na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 i 8.02 Electricity Transmission Loan Agreement z tytułu wstąpienia UE w prawa wierzyciela, w tym:
 - 3 383 971,66 CHF i 38 934 400,51 EUR – kwoty należnej UE na dzień 9 sierpnia 2017 r., na którą składa się kwota główna oraz odsetki i umowne odsetki za zwłokę (naliczone od dnia wymagalności do dnia 9 sierpnia 2017 r.);

- dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według rocznej stopy procentowej równiej sumie i) stopy odsetek w wysokości 2,5 % (250 punktów bazowych) oraz ii) stopy odsetek określonej w art. 3.01, do dnia zapłaty;
- należnych podatków, ceł, kosztów i honorariów, naliczonych od dnia wymagalności do dnia zapłaty, w tym kosztów niniejszego postępowania;
- tytułem żądania ewentualnego w stosunku do powyższych żądań, i w przypadku gdyby Sąd uznał, że UE nie wstąpiła w prawa EBI jako wierzyciela, nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty wszelkich kwot należnych EBI na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 i 8.02 Electricity Transmission Loan Agreement, w tym:
 - 3 383 971,66 CHF i 38 934 400,51 EUR, – kwoty należnej EBI na dzień 9 sierpnia 2017 r., na którą składa się kwota główna oraz odsetki i umowne odsetki za zwłokę (naliczone od dnia wymagalności do dnia 9 sierpnia 2017 r.);
 - dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według rocznej stopy procentowej równiej sumie i) stopy odsetek w wysokości 2,5 % (250 punktów bazowych) oraz ii) stopy odsetek określonej w art. 3.01, do dnia zapłaty;
 - należnych podatków, ceł, kosztów i honorariów, naliczonych od dnia wymagalności do dnia zapłaty, w tym kosztów niniejszego postępowania;
- w każdym wypadku, nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty kwoty należnej UE lub EBI w zależności od okoliczności, rat, które będą wymagalne po dniu wniesienia skargi w niniejszej sprawie i których Syryjska Republika Arabska nie uiściła, w tym:
 - kwoty głównej i odsetek od każdej z rat;
 - umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według rocznej stopy procentowej równiej sumie i) stopy odsetek w wysokości 2,5 % (250 punktów bazowych) oraz ii) stopy odsetek określonej w art. 3.01, do dnia zapłaty przez Syryjską Republikę Arabską;
- obciążenie Syryjskiej Republiki Arabskiej kosztami niniejszego postępowania w całości, na podstawie art. 134 ust. 1 regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje jeden zarzut.

Zgodnie z pierwszym i wyłącznym zarzutem, Syryjska Republika Arabska nie wypełniła ciężących na niej zobowiązań umownych wynikających z art. 3.01 oraz 4.01 Electricity Transmission Loan Agreement do zapłaty rat wynikających z Electricity Transmission Loan Agreement w dniu ich wymagalności oraz wynikających z art. 3.02 Electricity Transmission Loan Agreement do zapłaty odsetek za zwłokę w spłacie każdej z wymagalnych a nieuregulowanych rat, naliczonych według rocznej stopy procentowej określonej w tymże art. 3.02. Wobec powyższego na Syryjskiej Republice Arabskiej ciąży zobowiązanie umowne do zapłaty wszystkich wymagalnych kwot na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 oraz 8.02 Electricity Transmission Loan Agreement.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria

(Sprawa T-542/17)

(2017/C 369/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: P. Chamberlain, T. Gilliams, J. Shirran i F. de Borja Oxangoiti Briones, pełnomocnicy, adwokat D. Arts oraz T. Cusworth, solicitor)

Strona pozwana: Syryjska Republika Arabska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty wszelkich kwot należnych UE na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 i 8.02 Port of Tartous Loan Agreement z tytułu wstąpienia UE w prawa wierzyciela, w tym:
 - 20 609 429,45 EUR – kwoty należnej UE na dzień 9 sierpnia 2017 r., na którą składa się kwota główna oraz odsetki i umowne odsetki za zwłokę (naliczone od dnia wymagalności do dnia 9 sierpnia 2017 r.);
 - dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według rocznej stopy procentowej równiej wyższej ze stóp (za cały sukcesywny okres jednego miesiąca) pomiędzy i) stopą odsetek równą stopie EURIBOR powiększoną o 2 % (200 punktów bazowych) lub ii) stałą stopą odsetek określoną w art. 3.01 plus 0,25 % (25 punktów bazowych) do dnia zapłaty;
 - należnych podatków, ceł, kosztów i honorariów naliczonych od dnia wymagalności do dnia zapłaty, w tym kosztów niniejszego postępowania;
- tytułem żądania ewentualnego względem i) oraz w przypadku gdyby Sąd uznał, że UE nie wstąpiła w prawa EBI jako wierzyciela, nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty wszelkich kwot należnych EBI na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 i 8.02 Port of Tartous Loan Agreement, w tym:
 - 20 609 429,45 EUR, – kwoty należnej EBI na dzień 9 sierpnia 2017 r., na którą składa się kwota główna oraz odsetki i umowne odsetki za zwłokę (naliczone od dnia wymagalności do dnia 9 sierpnia 2017 r.);
 - dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według rocznej stopy procentowej równiej wyższej ze stóp (za cały sukcesywny okres jednego miesiąca) pomiędzy i) stopą odsetek równą stopie EURIBOR powiększoną o 2 % (200 punktów bazowych) lub ii) stałą stopą odsetek określoną w art. 3.01 plus 0,25 % (25 punktów bazowych) do dnia zapłaty;
 - należnych podatków, ceł, kosztów i honorariów, naliczonych od dnia wymagalności do dnia zapłaty, w tym kosztów niniejszego postępowania;
- w każdym wypadku, nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty kwoty należnej UE lub EBI w zależności od okoliczności, rat, które będą wymagalne po dniu wniesienia skargi w niniejszej sprawie i których Syryjska Republika Arabska nie uiściła, w tym:
 - kwoty głównej i odsetek od każdej z rat;
 - umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według rocznej stopy procentowej równiej wyższej ze stóp (za cały sukcesywny okres jednego miesiąca) pomiędzy i) stopą odsetek równą stopie EURIBOR powiększoną o 2 % (200 punktów bazowych) lub ii) stałą stopą odsetek określoną w art. 3.01 plus 0,25 % (25 punktów bazowych) do dnia zapłaty przez Syryjską Republikę Arabską;
- obciążenie Syryjskiej Republiki Arabskiej kosztami niniejszego postępowania w całości, na podstawie art. 134 ust. 1 regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje jeden zarzut.

Zgodnie z pierwszym i wyłącznym zarzutem, Syryjska Republika Arabska nie wypełniła ciężących na niej zobowiązań umownych wynikających z art. 3.01 oraz 4.01 Port of Tartous Loan Agreement do zapłaty rat wynikających z Port of Tartous Loan Agreement w dniu ich wymagalności oraz wynikających z art. 3.02 Port of Tartous Loan Agreement do zapłaty odsetek za zwłokę w spłacie każdej z wymagalnych a nieuregulowanych rat, naliczonych według rocznej stopy odsetek określonej w tymże art. 3.02. Wobec powyższego na Syryjskiej Republice Arabskiej ciąży zobowiązanie umowne do zapłaty wszystkich wymagalnych kwot na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 oraz 8.02 Port of Tartous Loan Agreement .

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria**(Sprawa T-543/17)**

(2017/C 369/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: P. Chamberlain, T. Gilliams, J. Shirran i F. de Borja Oxangoiti Briones, pełnomocnicy, adwokat D. Arts oraz T. Cusworth, solicitor)

Strona pozwana: Syryjska Republika Arabska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty wszelkich kwot należnych UE na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 i 8.02 Syrian Healthcare Loan Agreement z tytułu wstąpienia UE w prawa wierzyciela, w tym:
 - 62 646 209,04 EUR oraz 3 582 381,15 USD – kwoty należnej UE na dzień 9 sierpnia 2017 r., na którą składa się kwota główna oraz odsetki i umowne odsetki za zwłokę (naliczone od dnia wymagalności do dnia 9 sierpnia 2017 r.);
 - dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według rocznej stopy procentowej równiej wyższej ze stóp odsetek (za każdy sukcesywny okres jednego miesiąca) pomiędzy i) stopą odsetek równą stopie EURIBOR powiększoną o 2 % (200 punktów bazowych) (za wyjątkiem wahań kursu USD, kiedy to znajduje zastosowanie stopa odsetek równa stopie LIBOR plus 2 % (200 punktów bazowych) lub ii) stałą stopą odsetek określoną w art. 3.01 plus 0,25 % (25 punktów bazowych), do dnia zapłaty;
 - należnych podatków, ceł, kosztów i honorariów, naliczonych od dnia wymagalności do dnia zapłaty, w tym kosztów niniejszego postępowania;
- tytułem żądania ewentualnego względem i) oraz w przypadku gdyby Sąd uznał, że UE nie wstąpiła w prawa EBI jako wierzyciela, nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty wszelkich kwot należnych EBI na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 i 8.02 Syrian Healthcare Loan Agreement, w tym:
 - 62 646 209,04 EUR oraz 3 582 381,15 USD – kwoty należnej EBI na dzień 9 sierpnia 2017 r., na którą składa się kwota główna oraz odsetki i umowne odsetki za zwłokę (naliczone od dnia wymagalności do dnia 9 sierpnia 2017 r.);
 - dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według rocznej stopy procentowej równiej wyższej ze stóp odsetek (za każdy sukcesywny okres jednego miesiąca) pomiędzy i) stopą odsetek równą stopie EURIBOR powiększoną o 2 % (200 punktów bazowych) (za wyjątkiem wahań kursu USD, kiedy to znajduje zastosowanie stopa odsetek równa stopie LIBOR plus 2 % (200 punktów bazowych) lub ii) stałą stopą odsetek określoną w art. 3.01 plus 0,25 % (25 punktów bazowych) do dnia zapłaty;
 - należnych podatków, ceł, kosztów i honorariów, naliczonych od dnia wymagalności do dnia zapłaty, w tym kosztów niniejszego postępowania;
- w każdym wypadku, nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty kwoty należnej UE lub EBI w zależności od okoliczności rat, które będą wymagalne po dniu wniesienia skargi w niniejszej sprawie i których Syryjska Republika Arabska nie uiściła, w tym:
 - kwoty głównej i odsetek od każdej z rat;
 - umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według rocznej stopy procentowej równiej wyższej ze stóp odsetek (za każdy sukcesywny okres jednego miesiąca) pomiędzy i) stopą odsetek równą stopie EURIBOR powiększoną o 2 % (200 punktów bazowych) (za wyjątkiem wahań kursu USD, kiedy to znajduje zastosowanie stopa odsetek równa stopie LIBOR plus 2 % (200 punktów bazowych) lub ii) stałą stopą odsetek określoną w art. 3.01 plus 0,25 % (25 punktów bazowych), do dnia zapłaty przez Syryjską Republikę Arabską;

- obciążenie Syryjskiej Republiki Arabskiej kosztami niniejszego postępowania w całości, na podstawie art. 134 ust. 1 regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje jeden zarzut.

Zgodnie z pierwszym i wyłącznym zarzutem, Syryjska Republika Arabska nie wypełniła ciężących na niej zobowiązań umownych wynikających z art. 3.01 oraz 4.01 Syrian Healthcare Loan Agreement do zapłaty rat na podstawie Syrian Healthcare Loan Agreement w dniu ich wymagalności oraz wynikających z art. 3.02 Syrian Healthcare Loan Agreement do zapłaty odsetek za zwłokę w spłacie każdej z wymagalnych a nieregulowanych rat, naliczonych według rocznej stopy odsetek określonej w tymże art. 3.02. Wobec powyższego na Syryjskiej Republice Arabskiej ciąży zobowiązanie umowne do zapłaty wszystkich wymagalnych kwot na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 8.01 oraz 8.02 Syrian Healthcare Loan Agreement .

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2017 r. – Imabe Ibérica/SRB

(Sprawa T-544/17)

(2017/C 369/40)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Imabe Ibérica S.A. (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat C. Aguirre de Cárcer Moreno)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Uznanie za wniesioną skargi na podjętą na sesji wykonawczej w składzie powiększonym z dnia 7 czerwca 2017 r. decyzję SRB/EES/2017/08 Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, którą to decyzją przyjęto program dotyczący restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A. na podstawie art. 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz, po wcześniejszym umożliwieniu dostępu do całości akt sprawy i przedstawienia dodatkowych uwag, stwierdzenie nieważności lub cofnięcie zaskarżonej decyzji i przywrócenie całkowicie skarżącej skuteczności jej praw majątkowych z zachowaniem wymogów pełnego odszkodowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 Sáchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2017 r. – Maña i in./SRB

(Sprawa T-522/17)

(2017/C 369/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Maña S.L. (Teo, Hiszpania) i 113 innych skarżących (przedstawiciel: adwokat P. Rúa Sobrino)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności „skierowanej do Funduszu na rzecz Uporządkowanej Restrukturyzacji Banków (FROB) decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji podjętej na sesji wykonawczej z dnia 7 czerwca 2017 r. w odniesieniu do przyjęcia planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A., osoby prawnej nr 80H66LPTVDLM0P28XF25, (SRB/EES/2017/08)” za złożoną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uznanie art. 18 i 29 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 za niezgodne z prawem i za niemające zastosowania;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 Sáchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2017 r. – Fortischem/Parlament i Rada

(Sprawa T-560/17)

(2017/C 369/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fortischem a.s. (Nováky, Słowacja) (przedstawiciele: adwokaci C. Arhold, P. Hodál i M. Staroň)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności lit. d) części I załącznika III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1102/2008⁽¹⁾; et
- przyznanie stronie skarżącej zwrotu kosztów poniesionych w związku z postępowaniem w niniejszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu strona skarżąca formułuje trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność zaskarżonego przepisu, ponieważ narusza on zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, pozbawiając zakłady produkujące ogniwa rtęciowe możliwości skorzystania z odroczenia terminu na dostosowanie się do najlepszych dostępnych technik jeżeli spełnione zostały wymogi przewidziane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola).

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność zaskarżonego przepisu, ponieważ narusza on zasadę proporcjonalności w zakresie w jakim i) ustanawia wiążący termin wycofania z produkcji ogniów rtęciowych – dużo wcześniejszy od terminu wynikającego z przepisów międzynarodowych znajdujących zastosowanie do rtęci, nie przewidując również możliwości jego odroczenia/ustanowienia wyjątku w szczególnych przypadkach, ii) promuje przepisy, które nie są w stanie zapewnić szerokiemu kręgowi odbiorców znaczących korzyści środowiskowych, a jednocześnie przewiduje istotne utrudnienia dla przedsiębiorców, oraz iii) ignoruje obowiązujące przepisy, które przewiduje jasne zasady stopniowego wycofywania [rtęci] a także odroczenia/wyjątki i nie przewiduje właściwych klauzul ochronnych.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym należy stwierdzić nieważność zaskarżonego przepisu, ponieważ spowoduje ona straty w działalności gospodarczej strony skarżącej, co jest równoznaczne z naruszeniem podstawowego prawa własności chronionego na mocy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ zaskarżony przepis jest nieproporcjonalny w stosunku do realizowanych przez siebie celów, które mogą być osiągnięte za pomocą mniej restrykcyjnych środków.

(¹) – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 (Dz.U. 2017, L 137, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2017 r. – UC/Parlament

(Sprawa T-572/17)

(2017/C 369/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: UC (przedstawiciel: adwokat A. Tymen)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

w konsekwencji

— stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny strony skarżącej za 2015 r. i decyzji o przyznaniu jej tylko dwóch punktów za osiągnięcia za ten sam rok;

— stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 9 maja 2017 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej z dnia 13 stycznia 2017 r.;

— zasądzenie od pozwanego zadośćuczynienia, oszacowanego ex aequo et bono na kwotę 9 000 EUR tytułem naprawienia krzywdy doznanej przez stronę skarżącą;

— obciążenie pozwanego całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 41 karty praw podstawowych i art. 25 regulaminu pracowniczego oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia i prawa do obrony strony skarżącej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym oraz art. 41 karty.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2017 r. – UD/Komisja**(Sprawa T-574/17)**

(2017/C 369/44)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* UD (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

Orzeczenie, że,

- Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 2 listopada 2016 r., w drodze której Komisja odmówiła wydania uprzedniej zgody na refundację kosztów leczenia związanych z leczeniem skarżącej;
- Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący oczywistego błędu w ocenie, którym obarczona jest podstawa odmowy refundacji oparta na rzekomym braku naukowych podstaw spornego leczenia.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria**(Sprawa T-588/17)**

(2017/C 369/45)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: P. Chamberlain, T. Gilliams, J. Shirran i F. de Borja Oxangoiti Briones, pełnomocnicy, adwokat D. Arts oraz T. Cusworth, solicitor)*Strona pozwana:* Syryjska Republika Arabska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty wszelkich kwot należnych jej na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 9.01 i 9.02 Euphrates Drainage and Irrigation Loan Agreement, w tym:
 - 2 184 271,58 EUR – kwoty należnej stronie skarżącej na dzień 25 sierpnia 2017 r., na którą składa się kwota główna oraz odsetki i umowne odsetki za zwłokę (naliczone od dnia wymagalności do dnia 25 sierpnia 2017 r.);
 - dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według stopy odsetek równiej 3,5 % w skali roku (350 punktów bazowych) do dnia zapłaty;
 - należnych podatków, ceł, kosztów i honorariów naliczonych od dnia wymagalności do dnia zapłaty, w tym kosztów niniejszego postępowania;
- w każdym wypadku, nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty kwoty należnych stronie skarżącej z tytułu rat, które będą wymagalne po dniu wniesienia skargi w niniejszej sprawie a których Syryjska Republika Arabska nie uiściła, w tym:
 - kwoty głównej i odsetek od każdej z rat;

- umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według stopy odsetek równiej 3,5 % w skali roku (350 punktów bazowych) do dnia zapłaty do dnia zapłaty przez Syryjską Republikę Arabską;
- obciążenie Syryjskiej Republiki Arabskiej kosztami niniejszego postępowania w całości, na podstawie art. 134 ust. 1 regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje jeden zarzut.

Zgodnie z pierwszym i wyłącznym zarzutem, Syryjska Republika Arabska nie wypełniła ciężących na niej zobowiązań umownych wynikających z art. 3.01 oraz 4.01 Euphrates Drainage and Irrigation Loan Agreement do zapłaty rat wynikających z Euphrates Drainage and Irrigation Loan Agreement w dniu ich wymagalności oraz wynikających z art. 3.02 Euphrates Drainage and Irrigation Loan Agreement do zapłaty odsetek za zwłokę w spłacie każdej z wymagalnych a nieuregulowanych rat, naliczonych według rocznej stopy odsetek określonej w tymże art. 3.02. Wobec powyższego na Syryjskiej Republice Arabskiej ciąży zobowiązanie umowne do zapłaty wszystkich wymagalnych kwot na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 9.01 oraz 9.02 Euphrates Drainage and Irrigation Loan Agreement.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria

(Sprawa T-589/17)

(2017/C 369/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: P. Chamberlain, T. Gilliams, J. Shirran i F. de Borja Oxangoiti Briones, pełnomocnicy, adwokat D. Arts oraz T. Cusworth, solicitor)

Strona pozwana: Syryjska Republika Arabska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty stronie skarżącej wszelkich kwot należnych jej na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 9.01 i 9.02 Aleppo – Tall Kojak Road Project Special Term Loan Agreement, w tym:
 - 820 451,35 EUR – kwoty jej należnej na dzień 25 sierpnia 2017 r., na którą składa się kwota główna oraz odsetki i umowne odsetki za zwłokę (naliczone od dnia wymagalności do dnia 25 sierpnia 2017 r.);
 - dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według stopy procentowej równiej 3,5 % w skali roku (350 punktów bazowych) do dnia zapłaty;
 - należnych kosztów sądowych, opłat i wydatków związanych z zawarciem i wykonaniem Loan Agreement, w tym kosztów niniejszego postępowania;
- w każdym wypadku, nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty na rzecz strony skarżącej należnych jej rat, które będą wymagalne po dniu wniesienia skargi w niniejszej sprawie a które Syryjska Republika Arabska nie uiszcza, w tym:
 - kwoty głównej i odsetek od każdej z rat;
 - umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według stopy odsetek równiej 3,5 % w skali roku (350 punktów bazowych) do dnia zapłaty przez Syryjską Republikę Arabską;
- obciążenie Syryjskiej Republiki Arabskiej kosztami niniejszego postępowania w całości, na podstawie art. 134 ust. 1 regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje jeden zarzut.

Zgodnie z pierwszym i wyłącznym zarzutem, Syryjska Republika Arabska nie wypełniła ciężących na niej zobowiązań umownych wynikających z art. 3.01 oraz 4.01 Aleppo – Tall Kojak Road Project Special Term Loan Agreement do zapłaty rat na podstawie Aleppo – Tall Kojak Road Project Special Term Loan Agreement w dniu ich wymagalności oraz wynikających z art. 3.02 Aleppo – Tall Kojak Road Project Special Term Loan Agreement do zapłaty odsetek za zwłokę w spłacie każdej z wymagalnych a nieuregulowanych rat, naliczonych według rocznej stopy odsetek określonej w tymże art. 3.02. Wobec powyższego na Syryjskiej Republice Arabskiej ciąży zobowiązanie umowne do zapłaty wszystkich wymagalnych kwot na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 9.01 oraz 9.02 Aleppo – Tall Kojak Road Project Special Term Loan Agreement.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria

(Sprawa T-590/17)

(2017/C 369/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: P. Chamberlain, T. Gilliams, J. Shirran i F. de Borja Oxangoiti Briones, pełnomocnicy, adwokat D. Arts oraz T. Cusworth, solicitor)

Strona pozwana: Syryjska Republika Arabska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty stronie skarżącej wszelkich kwot należnych jej na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 9.01 i 9.02 Water Supply Sweida Region Loan Agreement, w tym:
 - 726 942,81 EUR – kwoty należnej stronie skarżącej na dzień 25 sierpnia 2017 r., na którą składa się kwota główna oraz odsetki i umowne odsetki za zwłokę (naliczone od dnia wymagalności do dnia 25 sierpnia 2017 r.);
 - dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według stopy procentowej równiej 3,5 % w skali roku (350 punktów bazowych) do dnia zapłaty;
 - należnych podatków, ceł, kosztów i honorariów naliczonych od dnia wymagalności do dnia zapłaty, w tym kosztów niniejszego postępowania;
- w każdym wypadku, nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty stronie skarżącej należnych jej rat, które będą wymagalne po dniu wniesienia skargi w niniejszej sprawie i których Syryjska Republika Arabska nie uiszczy, w tym:
 - kwoty głównej i odsetek od każdej z rat;
 - dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według stopy procentowej równiej 3,5 % w skali roku (350 punktów bazowych) do dnia zapłaty przez Syryjską Republikę Arabską;
- obciążenie Syryjskiej Republiki Arabskiej kosztami niniejszego postępowania w całości, na podstawie art. 134 ust. 1 regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje jeden zarzut.

Zgodnie z pierwszym i wyłącznym zarzutem, Syryjska Republika Arabska nie wypełniła ciężących na niej zobowiązań umownych wynikających z art. 3.01 oraz 4.01 Water Supply Sweida Region Loan Agreement do zapłaty rat na podstawie Water Supply Sweida Region Loan Agreement w dniu ich wymagalności oraz wynikających z art. 3.02 Water Supply Sweida Region Loan Agreement do zapłaty odsetek za zwłokę w spłacie każdej z wymagalnych a nieuregulowanych rat, naliczonych według rocznej stopy odsetek określonej w tymże art. 3.02. Wobec powyższego na Syryjskiej Republice Arabskiej ciąży zobowiązanie umowne do zapłaty wszystkich wymagalnych kwot na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 9.01 oraz 9.02 Water Supply Sweida Region Loan Agreement.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2017 r. – EBI/Syria**(Sprawa T-591/17)**

(2017/C 369/48)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: P. Chamberlain, T. Gilliams, J. Shirran i F. de Borja Oxangoiti Briones, pełnomocnicy, adwokat D. Arts oraz T. Cusworth, solicitor)

Strona pozwana: Syryjska Republika Arabska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty stronie skarżącej wszelkich kwot należnych jej na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 9.01 i 9.02 Water Supply Deir Ez Zor Region Loan Agreement, w tym:
 - 404 425,58 EUR – kwoty należnej stronie skarżącej na dzień 25 sierpnia 2017 r., na którą składa się kwota główna oraz odsetki i umowne odsetki za zwłokę (naliczone od dnia wymagalności do dnia 25 sierpnia 2017 r.);
 - dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według stopy procentowej równiej 3,5 % w skali roku (350 punktów bazowych) do dnia zapłaty;
 - należnych podatków, ceł, kosztów i honorariów naliczonych od dnia wymagalności do dnia zapłaty, w tym kosztów niniejszego postępowania;
- w każdym wypadku, nakazanie Syryjskiej Republice Arabskiej zapłaty stronie skarżącej należnych jej rat, które będą wymagalne po dniu wniesienia skargi w niniejszej sprawie i których Syryjska Republika Arabska nie uiściła, w tym:
 - kwoty głównej i odsetek od każdej z rat;
 - dalszych umownych odsetek za zwłokę, naliczonych według stopy procentowej równiej 3,5 % w skali roku (350 punktów bazowych) do dnia zapłaty przez Syryjską Republikę Arabską;
- obciążenie Syryjskiej Republiki Arabskiej kosztami niniejszego postępowania w całości, na podstawie art. 134 ust. 1 regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje jeden zarzut.

Zgodnie z pierwszym i wyłącznym zarzutem, Syryjska Republika Arabska nie wypełniła ciężących na niej zobowiązań umownych wynikających z art. 3.01 oraz 4.01 Water Supply Deir Ez Zor Region Loan Agreement do zapłaty rat na podstawie Water Supply Deir Ez Zor Region Loan Agreement w dniu ich wymagalności oraz wynikających z art. 3.02 Water Supply Deir Ez Zor Region Loan Agreement do zapłaty odsetek za zwłokę w spłacie każdej z wymagalnych a nieuregulowanych rat, naliczonych według rocznej stopy odsetek określonej w tymże art. 3.02. Wobec powyższego na Syryjskiej Republice Arabskiej ciąży zobowiązanie umowne do zapłaty wszystkich wymagalnych kwot na podstawie art. 3.01, 3.02, 4.01, 9.01 oraz 9.02 Water Supply Deir Ez Zor Region Loan Agreement.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2017 r. – Thun/EUIPO (statuetka ryby)**(Sprawa T-604/17)**

(2017/C 369/49)

*Język postępowania: włoski***Strona**

Strona skarżąca: Thun SpA (Bolzano, Włochy) (przedstawiciel: adwokat B. Giordano)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy (statuetka ryby) – zgłoszenie nr 336 805-0059

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 czerwca 2017 r. w sprawie R 1680/2016-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uwzględnienie żądania restitutio in integrum;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 67 rozporządzenia nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2017 r. – Grupa Bimbo/EUIPO – DF World of Spices (TAKIS FUEGO)

(Sprawa T-608/17)

(2017/C 369/50)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Grupa Bimbo, SAB de CV (Meksyk, Meksyk) (przedstawiciel: N. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: DF World of Spices GmbH (Dissen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Wnosząca odwołanie w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „TAKIS FUEGO” – zgłoszenie nr 11 841 087

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lipca 2017 r. w sprawie R 2300/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie DF World of Spices GmbH kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2017 r. – Google i Alphabet/Komisja**(Sprawa T-612/17)**

(2017/C 369/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Google Inc. (Mountain View, Kalifornia, Stany Zjednoczone) i Alphabet Inc. (Mountain View) (przedstawiciele: T. Graf, R. Snelders i C. Thomas, lawyers, K. Fountoukakos-Kyriakakos, Solicitor, R. O'Donoghue i D. Piccinin, Barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 czerwca 2017 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 102 TFUE i art. 54 Porozumienia o EOG (AT.39741 – Google Search (Shopping));
- tytułem żądania ewentualnego, w ramach przysługującego Sądowi nieograniczonego prawa orzekania, uchylenie nałożonej na skarżące grzywny bądź obniżenie jej wysokości;
- w każdym razie, zasądzenie od Komisji kosztów poniesionych przez skarżące w związku z tymi postępowaniami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżący podnoszą sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji naruszyła prawo stwierdzając, iż Google, grupując wyniki wyszukiwania produktów (Product Universals), faworyzował własną porównywarkę cenową.
 - Skarżący podnoszą, że Komisja poczyniła w zaskarżonej decyzji błędne ustalenia faktyczne. Ich zdaniem Google wprowadził zgrupowane wyświetlanie wyników wyszukiwania produktów celem poprawy jakości, nie zaś – przekierowania ruchu konsumentów do swej własnej porównywarki cenowej.
 - Skarżący podnoszą następnie, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji naruszenia prawa stwierdzając, iż przetwarzanie wyników wyszukiwania produktów w odmienny sposób niż wyników wyszukiwania ogólnego skutkuje faworyzowaniem, podczas gdy nie dochodzi tu do żadnej dyskryminacji.
 - Skarżący twierdzą wreszcie, że w zaskarżonej decyzji naruszone zostały wymogi prawne, według których należy oceniać przedstawione przez Google'a obiektywne uzasadnienie wyświetlania Product Universals.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji naruszyła prawo stwierdzając, iż Google wyświetlając zgrupowane reklamy produktów (Shopping Units) faworyzowała własną porównywarkę cenową.
 - Skarżące podnoszą, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji naruszenia prawa stwierdzając, iż przetwarzanie zgrupowanych reklam produktów w odmienny sposób niż wyników wyszukiwania ogólnego skutkuje faworyzowaniem, podczas gdy nie dochodzi tu do żadnej dyskryminacji.
 - Skarżące podnoszą następnie, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji naruszenia prawa uznając, iż dzięki porównywarkę cenowej Google'a reklamy produktów w Shopping Units są bardziej zyskowe.
 - Skarżący twierdzą wreszcie, że w zaskarżonej decyzji naruszone zostały wymogi prawne, według których należy oceniać przedstawione przez Google'a obiektywne uzasadnienie wyświetlania Shopping Units.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji naruszyła prawo stwierdzając, iż rzekomo mające znamiona nadużycia zachowanie wywierało wpływ na wyniki wyszukiwań prowadzonych przez konsumentów za pomocą wyszukiwarki Google'a.
 - Skarżący podnoszą, że Komisja w zaskarżonej decyzji nie wykazała tego, iż to zachowanie zmniejszyło ilość odwiedzin agregatorów przez konsumentów korzystających z wyszukiwarki Google'a.
 - Skarżący podnoszą, że Komisja w zaskarżonej decyzji nie wykazała tego, iż to zachowanie zwiększyło ilość odwiedzin przez konsumentów porównywarki cenowej Google'a.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji naruszyła prawo stwierdzając, iż rzekomo mające znamiona nadużycia zachowanie może mieć antykonkurencyjne skutki.
 - Skarżący podnoszą, że w zaskarżonej decyzji dopuszczono się błędu ze względu na zawarcie w niej, pomimo braku przeprowadzenia aktualnej analizy rozwoju sytuacji rynkowej, spekulacji na temat potencjalnych antykonkurencyjnych skutków stosowanej praktyki.
 - Skarżący podnoszą następnie, że Komisja w zaskarżonej decyzji nie uwzględniła w odpowiedni sposób ograniczeń konkurencji ze strony platform zakupowych.
 - Wreszcie skarżący podnoszą, że, nawet jeśli analiza sytuacji konkurencyjnej miała by się ograniczać do agregatorów, Komisja nie zdołałaby wykazać w zaskarżonej decyzji antykonkurencyjnych skutków przyjętej praktyki.
5. W piątym zarzucie skarżące podnoszą, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa uznając stanowiące konkurencję pozacenową podnoszenie jakości za zachowanie mające znamiona naruszenia.
 - Skarżący podnoszą, że Komisja w zaskarżonej decyzji w błędny sposób uznała podnoszenie przez Google'a jakości ogólnego wyszukiwania za mające znamiona nadużycia użycie efektu dźwigni.
 - Skarżący twierdzą następnie, że Komisja, pomimo niespełnienia określonych w prawie wymogów, zwróciła się w zaskarżonej decyzji do Google'a o udzielenie agregatorom dostępu do jego innowacyjnego produktu.
6. W szóstym zarzucie skarżące podnoszą, że Komisja w zaskarżonej decyzji dopuściła się w błędny sposób przy nakładaniu grzywny.
 - Skarżący twierdzą, że grzywna ta nie została odpowiednio uzasadniona, gdyż Komisja przedstawiła nową teorię, przyjęła, iż zachodzi dany przypadek ze względu na przyjęcie zobowiązań i z góry odrzuciła środek zaradczy.
 - Twierdzą one też, że Komisja dopuściła się błędny sposób przy obliczaniu kwoty grzywny.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2017 – Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-624/17)

(2017/C 369/52)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) wdrożonej przez Polskę w odniesieniu do podatku od sprzedaży detalicznej, notyfikowanej jako dokument C(2017) 4449, i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej kwalifikacji polskiego podatku od sprzedaży detalicznej, jako pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE poprzez dokonanie oczywiście błędnej oceny warunku selektywności.
2. Zarzut drugi dotyczący wadliwego i niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2017 r. – Republika Czeska/Komisja

(Sprawa T-629/17)

(2017/C 369/53)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2017) 4682 final z dnia 6 lipca 2017 r. uchylającej część pomocy Europejskiego Funduszu Społecznego na rzecz programu operacyjnego „Szkolenie na rzecz Konkurencyjności” w ramach celów „Konwergencja” i „Konkurencyjność i zatrudnienie” w Republice Czeskiej, a także część pomocy Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na rzecz programów operacyjnych „Badania naukowe i rozwój innowacji” w ramach celów „Konwergencja” i „Konkurencyjność i zatrudnienie” w Republice Czeskiej; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia art. 66 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ⁽¹⁾ z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, w związku z art. 16 lit. b) dyrektywy 2004/18/WE ⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (zwanej dalej „dyrektywą 2004/18”). Komisja dokonała bowiem korekt finansowych w odniesieniu do domniemanych nieprawidłowości w zakresie zamówień publicznych, które jednak były postępowaniami dozwolonymi zgodnie z art. 16 lit. b) dyrektywy 2004/18. Komisja niesłusznie uważa, że przewidziane w art. 16 lit. b) dyrektywy 2004/18 wyłączenie spod zasad udzielania zamówień publicznych odnoszące się do materiałów programowych ma zastosowanie jedynie do jednostek zamawiających będących spółkami nadawczymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 134, s. 114.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL